

Din repertoriul stagiunii

N. CARANDINO

vă recomandă:

FANTEZIILE LUI FARIATIEV la
Teatrul Național din București

O piesă scrisă de o actriță, pentru actrițe. Alla Sokolova a trecut ușor peste rolul bărbatului, rol pe care l-a împlinit Alexandru Drăgan, cu lipsa de strălucire cerută de text.

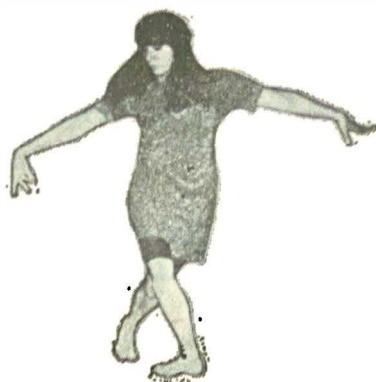
Drama domestică rezultă din ciocnirea unor destine individuale, o dramă cu parfum cehovian.

Regizorarea a știut să creeze atmosferă. În sala Atelier a Teatrului Național a dat actrițelor posibilitatea de a ajunge la public.

Recomandăm spectacolul Auchii Ovanez-Doroșenco, admirabil servit de scenografia lui George Doroșenco, pentru accentul lui de teatru veritabil, care nu evită emoția și care se ferește de spectaculosul grătit.

Aș face o mențiune specială pentru lirismul Silviei Popovici, pentru artistică menținere în planul doi a mătușii, Tanți Cocca.

MUZICĂ, DANS, POEZIE la Teatrul Național din București

Patru persoane (Adela Mărculescu, Miriam Răducanu, Raluca Ianeș și Gioni Răducanu) au ocupat două ore amfiteatrul, plumbindu-ne, cu ajutorul luminilor și al costumelor, într-o lume în care sunetul, mișcarea și cuvântul crează în egală măsură incantația.

Spectacolul este de o suverană armonie, obținută fără conducere regizorală, din simpla colaborare a unor artiști conștienți de valoarea lor și izbutind prin dăruire de sine să creeze, la nivel înalt, unitatea spectacolului.

Toți interpreții ne-au apărut altfel decât îi cunoașteam, realizând la mare tensiune lirică miracolul transfigurării. Desigur, este mai greu fără regizor. Dar nu imposibil.

UCU UITUCU

la Teatrul „Ion Vasilescu“

Ar mai fi câteva spectacole de recomandat, pe care, însă, recomandându-le toată lumea, girul nostru ar deveni superfluu. De aceea, ne limităm, în concluzie, la Ucu Uitucu, comedie cu muzică pentru copii (și părinți) de Mihai Dobre.

Premiera a inaugurat în mod neașteptat directoratul Soranei Coroană. Spunem „în mod neașteptat“, fiindcă, priu excelentului Ucu Uitucu, binecunoscuta regizoare abia a deschis poarta spre succesele pe care admiratorii ei le scontază. Dar să revenim la spectacol, în care sala comunică spontan cu scena, în care copiii nu se mulțumesc să-i aplaude pe actori, ci cîntă, intervin și, mai ales, se joacă. Mihai Dobre a izbutit să fie la nivel egal în calitate de autor, de regizor și de interpret al rolului principal. Dintre interpreți (toți ar trebui citați), să le menționăm pe Mariana Cerceș și pe Lavinia Jemna, care au jucat (alternativ) cu grație și cu dezinvoltură rolul principal (am văzut două distribuții de valoare aproximativ egală și ne vine greu să optăm).

